

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

§. 7. De negotiatione & monopolis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

NB. Nomen venditionis non debet extendi ad alias alienationes, donationem, locationem, legatum. Præterea consanguineis de nuntiacione venditionis facta, conceduntur 2. menses sine denunciatione, etiam ignorantibus annus & dies. Fructus ante renunciationem sunt prioris emptoris.

36 Ius istud retrahendi imitatur actionem realem, ut aduersus quemcunq; possessorem, etiā tertium emptorem &c. institui possit.

NB. Necesse est, ut proximus agnatus sibi retinat, non in utilitatem alterius, & in fraudem emptoris, vel aliorum cōsanguineorum, quibus post ipsum ius retrahendi competit,

§. VII.

De negotiatione & Monopoliis.

37 Negotiatio dicitur, cum merces ex proposito emuntur, ut postea carius distrahanter lucri causa. Verum si per accidens fiat, ut quod ad proprium usum emptum est, postea offeratur occasio vendendi carius, non est negotiatio, cum id potius spectet ad cōeconomicam gubernationem, quæ etiam in personis Ecclesiasticis commendatur.

38 Negotiatio per se mala nō est (quia mercium precii latitudo quædam est, ut proinde eadem merx, intra iustitiae limites minoris emi, ac postea pluris vendi possit; tum quia mercium precia, pro temporum ac locorum varietate mutantur. Per accidens ramen ob hominum cupiditatem & malitiam, peccati causa existant, animum hominis à cælestibus auocantia, vnde & Clericis severè interdicta.

39 Negotiatio propriè dicta, videlicet si res empta

pon

non immutatae, postea carius vendantur, personis Ecclesiasticis sub mortali peccato prohibita; excepto tamen necessitatis casu, si alio modo vitam sustentare nequeant.

Negotiatio impropriè dicta, quæ est rerum in 40 melius mutatarum, lanæ in pannum, exceptis quibusdam casibus, prohibita est Clericis ac Religiosis, licet non tam seuerè, quare ex tali etiam negotiatio-ne tributum & vestigia magistratus soluere debent, sicut alii negotiator es. Excipe, si Clerici proprias vi-næas, possunt vēdere, sed cauere, ne ex domibus suis faciant tabernas, possunt locare iumenta sua, item ex lana empta, iuxta Apostoli exemplum, Act. 18. mat-nuum labore elaboraram, materiam diuendere.

Clericus tradendo alteri pecuniam ut negotietur cum eadem non paret grauis peccati damnari, sed partem lucri excipiat, idq; ob necessitatem vel con-iuetudinem Regionis.

Qui coemptione, v. c. frumenti in opiam & chari-tatem inducunt, videntur peccare contra iustitiam, quia priuaeo iuri ac naturali, secundum quod omnia hominibus communiter à Deo creata & donata sunt, quam maximè aduersatur.

Monopolium est cum unus vel plures è Republ. 42 consequuntur, vt ipsi soli genus aliquod mercium ad vitam necessiarum, pretio quo ipsis libitum est, vendant, illicitum est, nisi ob iustum causam publi-ca autoritate permittantur, v. c. ob inopiam mer-catorum.

Mercatores contra iustitiam peccant, si intorse conueniant, vt non sine summo precio aliquod ge-nus mercium diuendant. Ratio, quia emptoribus no-solum Cæfareis, sed omnium gentium legibus, si-re-rum

rum precia taxata non sint, concessum est licitari, nō semper summo precio emere cogantur. Hoc autem iure eos spoliant mercatores, illicita & legibus interdicta illa conuentione, ergo iniustum damnum ipsi inferunt.

CAP. XVII.

De Censibus.

1. **A** pud Canonicas Census significat ius contra actualiō constitutum, pensiones siue redditus annuo ex realiōa petcipiendi. Hoc sensu duplex est Census; Vnus reservatiuus (cum quis fundum pleno dominii iure in alterum transfert, referuat sibi an sua pensione ex eodem fundo iuxta exemplū Ioseph. Gen. 47.) Alter est census consignatiuus (cū quis contractu donationis, venditionis, vel permutationis, alteri constituit ac designat ius ex re sua (id est censem designantis) redditus annuos petcipendi; vt cum Princeps alicui constituit ius ex vestigiali suo, aut Cameræ siue redditibus annuas pecuniaras petcipiendi. Sed nos hic agemus de eo censu consignatiuo, qui emptione constituitur: qua acceptio census est species quædam emptionis & venditionis V.C florenis 100 à te emo ius petcipiendi in annos singulos ex agro tuo frumenti scapham; vele ius valorem videlicet 5. florenos.
2. Census ita acceptus dividitur primo in Realem (qui fundatur super certa re vna vel pluribus, ex quibus pensio soluenda est, v.c. super domo tua, agro, vinea. Vnde comitatetur rem, ad quamcumque persona perueniat, quasi seruitus, siue realis obligatio pensionis soluenda, donec census redimatur) ac personalem, (qui fundatur super certa persona obligante se ad au-